

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/70/2014
Identifikačné číslo spisu:	6113011052
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6113011052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného C. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 24. februára 2015 v Bratislave o dovolaní obvineného C. P. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júla 2014, sp. zn. 5 To 56/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol krajský súd o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3 T 75/2013, zo 7. marca 2014 takto:

„Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému C. P. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc podľa § 322 ods.3 Tr. por. odsudzuje obžalovaného C. P. podľa § 145 ods.2, § 38 ods.3, § 36 písm. d), j), l), § 37 písm. h), § 41 ods.2, § 39 ods. 1 , ods.3 písm. b) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch zostáva rozsudok zrušením nedotknutý.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. P. zamietam.“

Odvolaním napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. P. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods.1, ods.2 písm. c), e) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a spoločne s ďalšími spoluobžalovanými aj zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,

ods. 2 písm. b), c), ods.3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 01.01.2013 v čase medzi 05.00 h až 06.00 h, pri návrate zo silvestrovských osláv, pod vplyvom alkoholu, pričom obvinenému C. P. bolo bilančným prepočtom alkoholu v krvi zistená koncentrácia v čase spáchania skutku v rozmedzí 1,17 - 3 ‰, v úmysle získať cennosti a alkohol, prekonal oplotenie rodinného domu č.XX v obci N. a v následnom poradí s časovým odstupom C. P., za ním ml. L.D. a nakoniec ml. I. D. vyliezli na balkón predmetného domu a následne vnikli do priestorov rodinného domu, pričom po tom, čo spoločne zišli na prvé poschodie I. D. jeho priestory opustil s tým, že ide dávať pozor na ulicu a následne C. P. s ml. L.D. vošli do suterénu, do priestorov kuchyne, ktorú prehľadali, po čom ml. L.D. priestory rodinného domu opustil, pričom následne pri prehľadávaní izby bol C. P. vyrušený U. F. (nar.XX.XX .XXXX), ktorú C. P. najskôr sledoval spoza závesu, následne k nej pristúpil, pričom ju chytil takým spôsobom, že pravou rukou jej prekryl ústa a ľavú ruku jej pritlačil na zátylok, následne jej prudko mykol hlavou, následkom čoho U. F. stratila rovnováhu a spolu s C. P. spadla na zem, kde tento opakovane dlaňami obidvoch rúk stláčaním a hmoždením viedol útok na tvárovú časť jej hlavy a to predovšetkým na oblasť úst a následným stlačením jazyka - vtlačaním elastického predmetu do dutiny ústnej jej spôsobil mechanické uzatvorenie dýchacích ciest po tom, čo jej spôsobil stratu vedomia jej prezrel vrchné odevné zvršky, z ktorých jej odcudzil finančnú hotovosť vo výške 30,-€ a po tom čo bol následne vyrušený vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti M. F. (nar.XX.XX.XXXX), cez balkón na medziposchodí prvého a druhého poschodia opustil uvedenú nehnuteľnosť, pričom svojím konaním U. F. spôsobil zakrvácanie krčných väzov so zmlaždením mozgového kmeňa, čo v spojitosti s dusením a zatlačením jazyka spôsobilo zlyhanie dôležitých centier mozgu, v čoho dôsledku došlo k jej smrti.

Bol za to odsúdený podľa § 145 ods.5, § 38 ods.3, § 36 písm. d), j), l), § 37 písm. a), § 41 ods. 1 , ods.2, § 39 ods.1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods.1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným a to všeobecnej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 33,39,-€ a L. F. vo výške 637,62,-€. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená M. F. odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený P. písomným podaním obhajcu. Ako právny dôvod dovolania označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, a i/ Tr. por.

Vecne (§ 374 ods. 1 Tr. por.) sú dovolacie námietky vymedzené (obsahovo) tak, ako je to uvedené v ďalšej časti tohto odôvodnenia, ktorá sa aj s uplatnenými námietkami vysporiadava.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici navrhol dovolanie odmietnuť ako nedôvodné, taký návrh obsahovo vyplýva i z podania poškodenej M. F..

Najvyšší súd zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania z formálnych dôvodov (§ 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por.). Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por.

Takto najvyšší súd zistil nasledovné:

Okolnosť nedostatku poučenia vo vzťahu k prijatiu vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, spája dovolateľ so zásadným porušením práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) a s okolnosťou, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.).

V predmetnej súvislosti však dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nemôže byť daný pretože po prijatí vyhlásenia, že je obžalovaný vinný, sa dokazovanie v rozsahu priznania skutku nevykonáva a vykoná sa len dokazovanie súvisiace s nepriznaným skutkom (čo v tomto prípade nie je aktuálne) a výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody (k čomu aj došlo, avšak týchto dôkazov sa dovolacia námietka nemá ako dotknúť).

Pokiaľ ide o dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ak jeho podkladová okolnosť bola známa dovolateľovi už v pôvodnom konaní, musí ju v tomto konaní aj namietnuť, inak tento dovolací dôvod nemožno použiť (§ 371 ods. 4 Tr. por.) Obvinený (zastúpený v pôvodnom konaní obhajcom) ním tvrdenú okolnosť v tomto (pôvodnom) konaní nenamietal.

Napriek tomu, keďže je uplatňovaný nedostatok poučenia, dovolací súd námietku preskúmal, vo vzťahu k ňou tvrdenej chybe konania (§ 374 ods. 1 Tr. por.).

Dovolateľ označuje ním napadnutý nedostatok poučenia ustanovením Trestného poriadku v znení účinnom do 31. augusta 2011 (ustanovením § 257 ods. 3 Tr. por.), keďže je zrejmé (výslovne uvedené), akú chybu dovolanie vytýka.

Ide o nedostatok poučenia o tom, že ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku - o tom musí byť obžalovaný poučený.

Také vyhlásenie (naposledy uvedené) vyhlásenie teda môže súd obžalovanému povoliť, ak zistí vyššie označené okolnosti, a v takom prípade obvineného poučí o právnej rovnocennosti vyhlásenia o vine a vyhlásenia o nepopretí spáchania žalovaného skutku.

Ak súd (ako tomu bolo v tomto prípade) zákonom ustanovené okolnosti na povolenie alternatívneho vyhlásenia (a teda na príslušné poučenie) nezistil, nie je taký záver súdu preskúmateľný v dovolacom konaní (nezodpovedá mu žiaden dovolací dôvod).

Zároveň platí, že práve vzhľadom ku rovnakým účinkom vyhlásenia o vine a vyhlásenia o nepopretí spáchania skutku nemajú byť obhajobné práva ako porušené (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Obvinený uznal vinu vyberajúc si z troch alternatív uvedených v § 257 ods. 1 Tr. por. (nevinný, vinný, nepopiera spáchanie skutku). Keďže vyhlásil, že je vinný, nemôžu byť jeho obhajobné práva porušené ani prípadným nedostatkom vedomosti (poučenia) o tom, že nepopretie spáchania skutku (ktoré neučinil), má rovnaké účinky ako ním učené uznanie viny.

Ak by obvinený zvolil alternatívu nepopretia spáchania skutku, dostal by sa do rovnakej pozície, v akej sa ocitol pri uznaní viny.

Uplatnená dovolacia námietka je teda zrejme nedôvodná.

V pôvodnom konaní nebola uplatnená (§ 371 ods. 4 Tr. por.) ani námietka, že súd nesprávne postupoval pri zisťovaní skutočností vyplývajúcich z primeraného použitia ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pred rozhodovaním o prijatí vyhlásenia o uznaní viny, a že zo zápisnice nie je zistiteľné stanovisko poškodeného k uznaniu viny pred jeho prijatím súdom. Tieto okolnosti viažuce sa k tvrdenému porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda nie sú ako dovolací dôvod použiteľné.

Nad rámec uvedeného - zákonné otázky uvedené vo vyššie označenom ustanovení sú jasne formulované a zamerané práve na porozumenie obžalovaného skutkovým a právnym otázkam obžaloby vrátane trestných sadzieb, obhajobných práv a dobrovoľnosti uznania viny. Podľa zápisnice obžalovaný na

každú otázku zvlášť odpovedal „áno“ a spochybňovať tento postup namietanou nezistiteľnosťou zo zápisnice vysvetlenia obsahu položených otázok je evidentne účelové.

Vyhlásenie obžalovaného prijal prokurátor aj obhajca obvineného. Stanovisko poškodených k tejto otázke skutočne v zápisnici absentuje. Vzhľadom ku pozícií poškodených ako procesnej protistrany obžalovaného, ani z iného dôvodu, však nezistenie takého stanoviska nijako (materiálne) nemôže zasiahnuť do obhajobných práv obvineného (vôbec už nie zásadným spôsobom), čo vylučuje splnenie uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V konečnom dôsledku, vo svetle žiadneho z dovolacích dôvodov ani mimo nich neobstojí tvrdenie dovolateľa, že dovolací súd mal skúmať splnenie zákonných podmienok na prijatie vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, aj keď v odvolacom konaní preskúmaval len odvolaniami napadnutý výrok o treste. Ak odvolací súd nemohol preskúmať výrok rozsudku o vine, nemohol preskúmať ani parciálnu časť konania, ktorá sa týka, resp. predchádzala len výroku nepreskúmanému v odvolacom konaní.

Možno dodať, že v záhlaví svojho podania obvinený označuje aj právny dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., v texte ani v petite však nenachádza vecnú (§ 374 ods. 1 Tr. por.) oporu.

Preto najvyšší súd dovolanie odmietol ako zrejme nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomu rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.